

дъяителность тіа прѣскачіаше отъ іединъ парцаль на другой слъзгаше ся подскачіаше, падаше и пакъ ставаше! обуша-та й бѣхъ отишли, чорапы-ты й раздрани и съ оголени позѣ тіа бѣлѣжіаше стжыкы-ты си съ кръвъ; нѣ тіа нищо не виждаше, нищо не осѣщаše, додѣ най напоконъ, тъмно като на сънъ тіа видѣ брѣгъ Очайо и словѣка, кой-то й подаде рѣкѣ тѣ си за да й помогне да излѣзе на брѣгъ-тѣ.

— Срѣдчена жена си была ты, каза словѣкъ-тѣ, и подкрѣпи думити си съ божбѫ.

Елиза позна грасъ-тѣ и лице-то на словѣкъ-тѣ кой-то дръжаше іединъ фермъ (чифликъ) близу при пръво-то тѣйно жилище.

— О Г-нъ Сеймъ! — спаси мя! избави мя! скрый мя! каза Елиза.

— Какъ? що іе това? » каза словѣкъ-тѣ; Струва мися ты си отъ домъ-тѣ на Г. Шелби!

— Мило-то ми дѣтенце. — Това момченце той го іе продалъ! и ето тамъ Господарь-тѣ му » каза тіа и посочи съ прѣстъ кѣмъ брѣгъ-тѣ на Кентаки. О Г. Сеймъ и вы сте и-мали малко дѣте. »

— И сега имамъ, каза словѣкъ-тѣ и безъ церемонии нѣ по приателски протегни рѣкѣ-тѣ си за да іш утегли на стрѣмній-тѣ брѣгъ. » А ты си была много срѣдчена жена; азъ о-бычамъ срѣчени словѣціи, гдѣ да іе да

ся срѣщамъ съ тѣхъ.

Кога тѣся покатерихъ на врѣхъ-тѣ на брѣгъ-тѣ словѣкъ-тѣ ся вѣспрѣ.

« Драго ми іе да ти по могни щогодѣ, каза той, и нѣма гдѣ датя скрые тука пай голѣмо-то добро ѿмож да ти стоярїе дати кажіж да идештамъ, » каза той, и и насочи съ прѣстъ іединъ голѣмъ бѣлъ домъ кой-то стояше самъ іединъ от-дѣленъ отъ другы-ти домове на главни-тѣ улицы въ село-то иди тамъ, тѣ сѧ добры словѣци. Тамъ нѣма страхъ тѣ ще ти помогнатъ, тѣ сѧ готовы да напрѣвятъ добро всѣкому.

« Господь да благослови, каза Е-лиза благодарію.

Нѣма защо да благодаришь, и нѣ отговори той.

Не іе нищо това, що направихъ азъ. »

« Увѣренна съмъ, Господине! че ни-кому нѣма да кажите. »

— Ай да тя порази! за кого мя приемашь ты? то ся знає че ніемани-кому да кажіж » отговори той.

Аайде сега напрѣдъ. Ты си много до-бра чювствителна жена. Ты си зас-лужила слободѣ-тѣ си ище іш добы-иешь, Богами тaka.

Жена-та прѣгрѣнъ дете-то си и трѣ-гихъ съ брѣзи и решителни крачки. А той стояше и гладаше подирѣй.

« Г. Шелби може да помысли че іе прилично да поступватъ така при-атели (компии) и що може словѣкъ да прави въ такво обстоателство?